

LIBRARIES

UNIVERSITY OF WISCONSIN-MADISON

Wie lang noch ; Das vieg lied \ = גִּנְאֵל יוּן ; דעיל געיוו סאד.

Rumshinsky, Joseph, 1881-1956; Frug, S. G. (Semen Grigor'evich),
1860-1916

New York, New York: Hebrew Publishing Company (50 Eldridge
St.), 1914

<https://digital.library.wisc.edu/1711.dl/HNDFCQYGDR5DG8P>

<http://rightsstatements.org/vocab/NKC/1.0/>

The libraries provide public access to a wide range of material, including online exhibits, digitized collections, archival finding aids, our catalog, online articles, and a growing range of materials in many media.

When possible, we provide rights information in catalog records, finding aids, and other metadata that accompanies collections or items. However, it is always the user's obligation to evaluate copyright and rights issues in light of their own use.

ווי לאנג נאך:

WIE LONG NOCH

ווי לאנג נאך:

(פון „די ציגיינערין“)

אראנזשירט פון י. מ. רומשיסקי

Wie Lang Noch

(From "DIE ZIGEINERIN")

Arranged by J. M. RUMSHISKY

שלאה מיין קינד

(דאס וויעג ליעד)

וערטער פון ש. פרוג מוזיק פון י. מ. רומשיסקי

Jewish Lullaby

Dos Wieg Lied

Words by S. FRUG Music by J. M. RUMSHISKY

HEBREW PUBLISHING CO.

50 ELDRIDGE ST.

NEW YORK

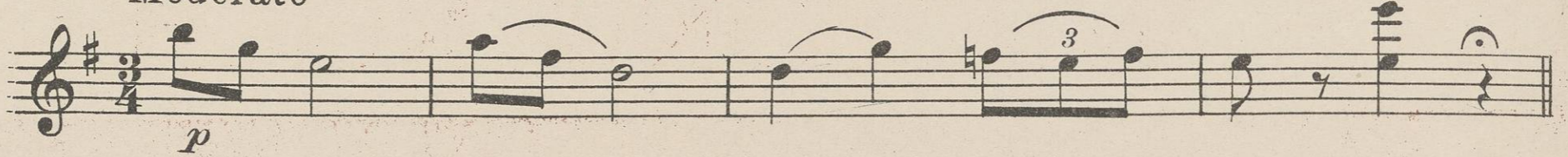
J. KEILER

Wie Lang Noch

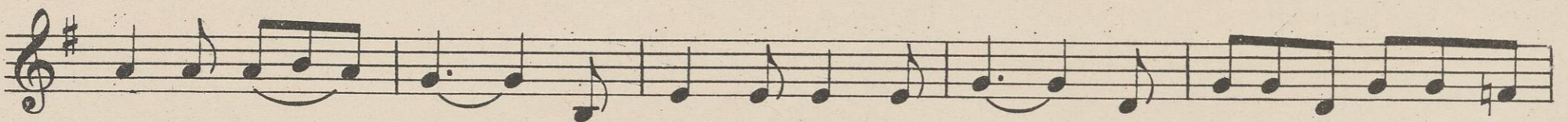
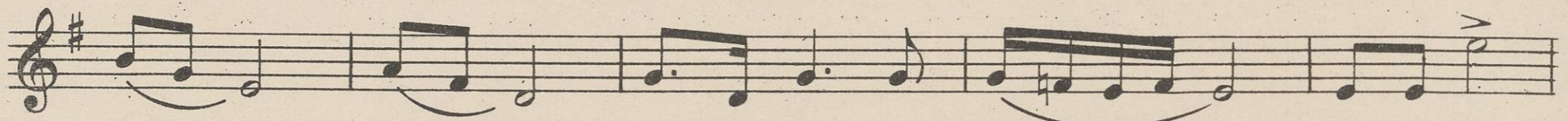
Violin

By J. M. RUMSHISKY

Moderato

VOICE

REFRAIN

לאנג נאך!
ויסער גאט,
ד אין גלות זיין?
גט, צו שאנד און שפאט
צום צווייטען אריין,
ווי לאנג נאך!
1.
טויזענד יאהר
יך יעדען טריט
נפאהר
גלות דער איד!
צע צייט,
יין עלענדקייט,
וון ביטערען שטאנד
יען לאנד.
פלות דו זאלסט איהם
ערהערען
גאט זיינע טרעהרען
ען שמערץ
ערץ
ווי לאנג נאך א. ז. וו.
2.
גער שטארט
זינד פערבאנדט
ביא אין א זייט
צובראכענע וואנד
פארנאמענט
זיינע הענד,
ט בלוט די שאנד
ב הייליגען לאנד!
רים איינזאם אליין
מיט א שרעקליכען
געוויין
ען שמערץ
ערץ
ווי לאנג נאך א. ז. וו.
3.
נהר ווייט;
פון, ווי א ווינד
און שרייט,
ארט איהר קינד!
אויטען,
ואיטען
וילדער המון
ס ביו קליין
ט; וואס איז געווארען
אצינד
יין איינציג קינד!
ען שמערץ
ערץ
ווי לאנג נאך א. ז. וו.

Das Vieg Lied

Violin

By J. M. RUMSHISKY

ווי לאנג נאך

ווי לאנג נאך, גרויסער גאט
וועט דער איד אין גלות
געטריבען, געפלאגט, צו שא
פון איין לאנד צום צווייטן

1.
שוין באלד צוויי טויזענד י
פערפאלגט אויף יעדען
זיין לעבען אין געפאהר
ליידעט אין גלות דער א
ער קלאגט די נאנצע צייט,
ער וויינט אויף זיין עלענד
אויף זיין לאגע און ביטערע
פערפאלגט אין יעדען לאנד.
מיט געבעט און תפלות דו ז

פארגיסט ער פאר גאט זיינע
און בעט מיט פאלען שמערץ
מיט איין ביטער הערץ

ווי לאנג
2.
אין אונזער הייליגער שטאָט
פאָן וואו וויר זינד פערב
שטעהט ירמיהו הנביא אין
בעטראכטעט די צובראָכ
און אויף אַ שטיק פארנאמענ
וואָס ער האלט אין זיינע
מיט טרעהרען, מיט בלוט
שרייבט ער פון דעם הייליג
אויף די הייליגע קברים איינ
צו ערוועקען א זכות מיט אַ

און בעט מיט פאלען שמערץ
מיט איין ביטערע הערץ

ווי לאנג
3.
אין מערב, דאָרט זעהר ווייט
אין דרום, אין צפון, ווי
איין שטימע קלאַנג און ש
רחל בעוויינט דאָרט אי
די מענשליכע פארזוימען,
די פפאפען, די יעזואיטען
דער פעבעל, דער ווילדער
זיי ברענען פון גרויס ביו ק
זי שרייט און וויינט; וואָס

מיט מיין יוסף'ן, מיין איינ
און בעט מיט פאלען שמערץ
מיט איין ביטער הערץ

ווי לאנג

Andante

VOICE

Moderato

2^d time 8va higher

rit

Dos Wieg Lied

Words by S. FRUG

Music by J. RUMSHISKY

גיבט קיין ציעל
דעם געפיהל,
דעם געדאנק — קיין פרייען שטרעבען . . .
—
דו הערסט ווי ביטער וויינט דער ווינד ?
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד.
נאכט און טאָג
שמערץ און קלאָג
זינגען טרויעריגע ליעדער . . .
דאָרט, מיין קינד,
קראַנק און בלינד
לעבען, דייע אלטע ברידער . . .

דו הערסט ווי ביטער וויינט דער ווינד ?
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד.
* * *

רוה דיך אויס, מיין פויגעלע,
שמעה אויף שטאַלץ און שנעל,
ס'זאָל דיין ליכטיג אויגעלע
שיינען קלאָהר און העל;
ס'זאָל דיין קליינע פליעגעלע
ווערען שטאַרק און גרויס
און — אַרויס פון וועגעלע!
אויף די וועלט אַרויס!
דאָרט, וואו שלאָפע ציטערען
פון דעם טיעפען פיין,
מיט דעם שמערץ דעם ביטערע
זאָל דיין שלאַכט-פעלד זיין!
געגען טרויער, אַרמוטה, לייד,
שטריימען ווי אַ העלד;
פרייהייט, ליעבע, ליכט, און פרייד
בריינגען אויף דער וועלט! . . .

ווייג - ליעד .
די נאכט איז קאלט; עס רוישט דער ווינד.
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד!
דו ביזט נאָך קליין,
דו ביסט נאָך ריין,
ווייסט נאָך ניט פון שמערץ און צאַרען,
מיט פרייד און לוסט
ביי מוטערס ברוסט
שיינען דיר די קינדהייט'ס יאָהרען . . .

די נאכט איז קאלט; עס רוישט דער ווינד.
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד.
ס'וועט זיין אַ צייט —
פון יעדער זייט
וועסטו נייעס זעהען, הערען:
נייע פרייד,
נייע לייד,
ניו' געלעכטער, נייע טרערען . . .

די נאכט איז קאלט; עס רוישט דער ווינד.
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד.
פרעמדע לייט
פון דער ווייט,
וועלען נייע ליעדער זינגען,
ווייט פון דיר
אַהן אַ שיעור
וועלען שווערע קיימען קלינגען . . .

דו הערסט ווי ביטער וויינט דער ווינד ?
שלאָף איין, מיין קינד; שלאָף איין, מיין קינד.
ס'איז דאָ אַ לאַנד,
וואו פיין און שאַנד
האַט בעדעקט דאָס גאַנצע לעבען.